

[Fiskeriministeren.]

bevarelsen af fiskens og fiskevarernes kvalitet. Forsåvidt angår fiskerihavne og landingspladser, skal sådanne bestemmelser dog forinden forhandles med ministeren for offentlige arbejder.

Til nævnte paragraf er iøvrigt efter indstilling fra dambrugernes organisationer indføjet en ny bestemmelse med henblik på at sikre den fornødne hjemmel til at gennemføre en autorisationsordning, bl. a. for opdræt af damørred. Damørred er som bekendt blevet en stor eksportartikel til USA, og der er fornylig med fiskeriministeriets mellemkomst opnået enighed mellem dambrugerne om en ordning til sikring af mindstepriser for denne eksport for at undgå, at man fra amerikansk side begrænser denne import under påberåbelse af undersalg. For at opretholde denne eksportordning vil det være nødvendigt at gennemføre en autorisationsordning for samtlige dambrug.

Til slut skal jeg nævne, at lovens § 44 er ændret derhen, at størrelsen af den deri omhandlede afgift fremtidig fastsættes af fiskeriministeren. Når denne afgift i den nugældende lov er fastsat til ikke over 2 pro mille af værdien af de udførte fisk og fiskevarer, står dette i forbindelse med, at loven som følge af revisionsbestemmelsen i § 48 i og for sig er tidsbegrænset. Da der ikke er optaget en tilsvarende revisionsbestemmelse i lovforslaget, kan man ikke se bort fra, at det senere på grund af ændrede konjunkturer vil kunne vise sig nødvendigt at regulere afgiften. Jeg vil dog gerne i denne forbindelse pointere, at det på ingen måde er hensigten at forhøje denne afgift, og at en forhøjelse kun vil blive gennemført, såfremt forholdene gør det nødvendigt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til justitsministeren af Einer-Jensen, Erik Eriksen, Ole Bjørn Kraft, Jørgen Jørgensen (Lejre) og Viggo Starcke. („Vil justitsministeren gøre rede for de retningslinier, der lægges til grund ved benådning af domfældte, som afsoner langvarig eller livsvarig frihedsstraf for under besættelsen begåede forbrydelser, der er pådømt i med-

før af straffelovstillægget angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed?“).

Ordføreren for forespørgerne (Poul Hansen [Kalundborg]): Det blev den 23. december forrige år meddelt i dagspressen, at der nylig var benådet og løsladt 4 fanger, som afsonede livstidsstraffe i henhold til straffelovstillægget angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed. Denne meddelelse udløste stigende kritik og debat og en protestbevægelse omkring hele spørgsmålet om benådningerne af dem, der er dømt efter straffelovstillægget. I denne situation har de fem demokratiske partier fundet det rigtigt, at denne sag, der optager mange mennesker så stærkt, bliver belyst gennem en redegørelse og en debat her i det høje ting. Jeg skal derfor på de ærede medlemmer hr. Einer-Jensens, hr. Erik Eriksens, hr. Ole Bjørn Krafts, hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s og hr. Viggo Starckes vegne tillade mig at stille følgende forespørgsel til den højtærede justitsminister:

Vil justitsministeren gøre rede for de retningslinier, der lægges til grund ved benådning af domfældte, som afsoner langvarig eller livsvarig frihedsstraf for under besættelsen begåede forbrydelser, der er pådømt i medfør af straffelovstillægget angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Når de senest stedfundne benådninger af personer, der har afsonet straffe, idømt dem i medfør af straffelovstillægget angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed, har vakt så stor opsigt, skyldes det utvivlsomt, at offentligheden ikke har været tilstrækkeligt orienteret om de retningslinier, der gennem årene har været lagt til grund med hensyn til benådning af sådanne domfældte. Det kan for såvidt undre, at spørgsmålet ikke tidligere har været offentligt draget frem og ønske om en redegørelse været fremsat; men forholdet er jo det, at justitsministeriet ikke giver meddelelse om de benådninger, der finder sted — hverken af disse strafafsonere eller af andre kriminelle — fordi det i almindelighed vil vanskeliggøre de pågældendes muligheder for at skabe sig en tilværelse udenfor fængsel.